

א.

הוד כ"ק אדמו"ר מרנא ורבנא שניאור זלמן - אדמו"ר הזקן - בעל התניא והשו"ע

1 א. צריך להרבות בפרות ומגדים ומיני ריח אם יש לו כדי להשלים מנין מאה ברכות אף שישמע הברכות
2 של קריאת התורה וההפטרה¹⁸ כמו שנתבאר בסיומן מ"ו³:

סימן רצ, בשבת ישלים מאה ברכות בפירות טעוף א

הלכתא רבתא

א [וההפטרה - ברכות קריאת התורה וההפטרה שמחויב בהן) מאשר שיצא ידי חובתו עלידי שמיעת מועילות להשלמת מנין מאה ברכות רק כשאין לו פירות¹, כיון שמוטב שיברך בעצמו (או שישמע ברכות

צינונים והוספות

1) סי' רפד ס"ז: צריך לכוין לברכות הקוראים בתורה ולברכות המפטיר ויענה אחריהם אמן ויעלו לו להשלים מנין מאה ברכות שחיסר מנינם בשבת אם אין לו פירות הרבה להשלים בהם.
ובסי' רטו בסופו: אם הביאו לו פירות בתוך הסעודה טוב יותר להניחם לאחר ברכת המזון כדי שיברך אחריהם ברכתם האחרונה המיוחדת להם ולא יפטרם בברכת המזון ... ובפרט בשבת ויום טוב כדי להשלים ק' ברכות יש לו להניחם לאחר ברכת המזון להשלים בהם ולא לסמוך על שמיעת חזרת הש"ץ וברכת התורה וההפטרה.
וכן הוא בסיומן מ"א הובא להלן.
ובכל מקום צריך להזהר מברכה שאינה צריכה, אמנם השארת הפירות לאחר ברכת המזון לאחר מכן אינה ברכה

שאינה צריכה כמבואר בסי' רמט קו"א ס"ק ד.
2) אמנם משמעות שוע"ר שחובה זו דווקא כשיש לו פירות לברך עליהם, אבל אין צריך לקנות פירות לשם כך.
3) סעיף א: בשבת חסרו מג' תפלות ל"ו ברכות וב' ברכות של תפילין וברכת יראו עינינו ונתוספו ז' של מוסף וט"ז של ב' סעודות וב' של קידוש הלילה כשמקדש על הכוס וא' של קידוש היום הרי כ"ו חסרו י"ג צריך למלאותן בפירות ומיני בשמים ואם אין לו יכוין וישמע ברכות הקוראין בתורה והמפטיר ויענה אחריהן אמן כמ"ש בסי' רפ"ד, אבל אם לא ישמע הברכה אע"פ שיודע איזה ברכה מברך ועונה אחריה אמן אינה עולה לו למנין ק' ברכות אבל מי שיש לו פירות אינו יוצא בשמיעת הברכות.

שולחן ערוך רבנו הזקן הלכות שבת - לפי לוח "רב יומי"

- א כבר נתבאר שאין בנין וסתירה בכלים שאין מחזיקים
2 ארבעים סאה כשאינו בנין גמור לפיכך חבית של חרס
3 שאינה מחזקת ארבעים סאה שנשברה ודיבק שבריה בזפת
4 מותר לשברה בשבת בין ביד בין בכלי כדי ליקח מה
5 שבתוכה ואין בה משום סתירה מפני שאינה בנין גמור
6 ובלבד שלא יתכוין לנקבה נקב יפה שיהא לה לפתח נאה
7 שא"כ הרי הוא מתקן כלי וחייב משום מכה בפטיש כמו
8 שיתבאר אבל כשאינו מתכוין לכך מותר ולא גזרו שמא
9 יתכוין לכך מפני שחבית השבורה ודבוקה בזפת היא גרועה
10 בעיניו ואינו חושש עליה כשחוזר ושוברה לתקן לה פתח
11 נאה אבל אם היא שלימה אסור לשברה אפילו בענין שאינו
12 מתקן לה פתח נאה מפני שסתירת בנין גמור אסורה אף
13 בכלים ועוד גזירה שמא יתכוין לנקבה נקב יפה שיהא לה
14 לפתח נאה:
- ב התוקע יתד בכותל לתלות בו כלים וכיוצא בזה חייב
15 משום בונה ואפילו לא תקע היתד אלא שקדח חור
16 בכותל לתקוע בו יתד חייב משום בונה על נקב זה הואיל
17 ונקב זה הוא מועיל לבנין דהיינו לתקיעת היתד וכן העושה
18
- נקב בקרקע הבית כדי שיצאו המים חייב משום בונה אבל
20 העושה נקב בדבר תלוש אינו חייב אלא אם כן הנקב עשוי
21 להכניס ולהוציא בו כגון נקב שבלול של תרנגולים שאינו
22 מחובר לקרקע שהוא עשוי להכניס האורה ולהוציא ההבל
23 שנקב זה הוא פתח גמור וחייבים על עשייתו משום תיקון
24 כלי שהיא תולדת מכה בפטיש כמ"ש בסי' ש"ב ובין שעשה
25 הנקב בעץ בין במתכת בין בכלים חייב עליו משום מכה
26 בפטיש אם הוא עשוי להכניס ולהוציא:
- ג וגזרו חכמים על כל נקב אפילו עשוי להוציא בלבד או
27 להכניס בלבד שמא יבא לעשות נקב שחייבים עליו
28 לפיכך אין נוקבים נקב חדש בחבית שיוזב בו היין ואפילו
29 היה בו נקב ובא להוסיף בו מעט להרחיבו אסור והוא
30 שמתכוין להוסיף אבל אם היה סכין תקוע בחבית של עץ
31 מבעוד יום כדי שיוזב היין במקום נקיבתו כשיוציאו אותו
32 מותר להוציאו ולהכניסו בשבת ואף שאי אפשר שלא יוסיף
33 בנקב ע"י הוצאה זו אין בכך כלום כיון שאינו מתכוין
34 להוסיף ואף שפסיק רישיה ולא ימות הוא מכלי-מקום כיון
35